

РЕШЕНИЕ

№ 7267

гр. София, 14.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 17.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11867** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на А. А. Б. – И., с ЕГН: [ЕГН], срещу Заповед за налагане на ПАМ №ФК-С25-0346953/18.09.2019г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ на Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект - градински център, намират се в [населено място], [улица], стопанисван от А. А. Б. - И. с ЕГН [ЕГН] и забрана за достъп до него за срок от 14 (четирнадесет) дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „б“ от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна. Излагат се доводи, като се иска от съда да прогласи нищожност на оспорената заповед, в условията на евентуалност се прави искане за нейната отмяна, поради незаконосъобразност. Сочи се, че същата няма мотиви, не са посочени установените от органа фактически констатации, кои факти са приети за установени и кои не, както и че, не е посочено кои доказателства са послужили за обуславяне прилагането на ПАМ. Поддържа се, че същата е незаконосъобразна, като не са установени действителните по делото факти и не е извършено вмененото нарушение.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрк. Н. оспорва жалбата, като неоснователна и недоказана. Моли съда да отхвърли жалбата и потвърди издадената заповед, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установени следните обстоятелства по делото:

От Заповед за налагане на ПАМ №ФК-С25-0346953/18.09.2019г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ на Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, се установява, че на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „б“ от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС, е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект - градински център, намиращ се в [населено място], [улица], стопанисван от А. А. Б. - И. с ЕГН [ЕГН] и забрана за достъп до него за срок от 14 (четирнадесет) дни. В заповедта, на основание чл. 188 от ЗДДС е включено и разпореждане за предварително изпълнение на принудителната административна мярка. Констатациите от проверката са обективирани в съставения Протокол за извършена проверка № 0397764/13.09.2019 г.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Оспореният индивидуален административен акт подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, а жалбата срещу същия е депозирана в срока по чл. 149, ал. 1 АПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от заповед № ЗЦУ– ОПР- 16/17.05.2018 г., директорите на дирекции „Контрол“ в ТД на НАП и началниците на отдели „Оперативни дейности“ са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС, а със заповед № 2108/30.09.2018 г. Л. Й. Д. е преназначен на длъжността – Началник отдел „Оперативни дейности“. Въз основа на посочените заповеди, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на административно производствените правила.

По отношение материалната законосъобразност на акта:

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „б“ ЗДДС (в относимата редакция, към датата на извършване на нарушението), принудителната административна мярка запечатване на обект за срок до 30 дни, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за въвеждане в експлоатация или регистрация в Националната агенция за приходите на фискалните устройства или интегрираните автоматизирани системи за управление на търговската дейност. Посочената разпоредба обвързва императивно органите по приходите със задължение да прилагат посочената ПАМ във всеки случай на установено от тяхна

страна нарушение по този ред.

В конкретния случай се установява, видно от протокола за извършена проверка, че на 13.09.2019 г. в 16:25 ч., при извършена проверка от органите по приходите от ГДФК при ЦУ на НАП на търговски обект по смисъла на параграф 1, т.41 от ДР на ЗДДС - градински център, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от А. А. Б. – И., че за извършена контролна покупка на цветя на стойност 5 лв., заплатена от Р. Ц. Д. - ИП в ГДФК при ЦУ на НАП преди легитимация не е издаден фискален бон или бележа от кочан при плащане на стоката. След легитимация на органите по приходи се е установило, че в обекта няма монтирано, въведено в експлоатация и регистрирано в НАП фискално устройство. Лицето А. А. Б. – И., извършва търговска дейност - продажба на цветя, саксии, ръчно изработени аксесоари, без да е изпълнила задължението си да въведе в експлоатация и използва регистрирано в НАП фискално устройство от датата на започване на дейността си.

От констатациите е прието, че А. А. Б. - И. попада в обхвата на чл. 3, ал.1 на Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства, според който всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги във или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги. Лицето не попада в изключенията на чл. 4 от Наредба Н-18/13.12.2006 г. на МФ.

С оглед на правилно установените факти, административният орган е приел от правна страна, че са нарушени разпоредбите на чл. 7, ал. 1 от Наредба №Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ във вр. с чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

Жалбоподателят не е представил доказателство за твърденията си в жалбата, че обектът не е търговски, а представлява депо за съхраняване и разпределяне на дарения. Същото напълно се оборва и от извършената контролна покупка от органите при проверката, която е била заплатена.

При наличие на предпоставките на чл. 186, ал. 1 ЗДДС, органът е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. На административния орган не е предоставена възможността да преценява определени обстоятелства, при които да наложи мярката или пък други обстоятелства, при наличието на които да не я наложи.

Единствената преценка, която административният орган е оправомощен да извърши, е по отношение срока на принудителната административна мярка. В конкретния случай такава преценка е била направена и подробно аргументирана от административния

орган с мотиви, които съдът намира за достатъчни за формиране на извод относно спазване изискванията на съразмерност. Предвид изложеното, съдът намира оспорената заповед за издадена в съответствие с материалния закон.

По отношение наложената с процесната заповед забрана за достъп до обекта, макар тази мярка да е предвидена като отделна ПАМ съгласно чл. 187, ал. 1 ЗДДС, доколкото същата се прилага едновременно и във всички случаи на налагане на мярката по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ ЗДДС, преценката за нейната законосъобразност може да се сведе до това има ли разпоредено запечатване на обекта. Тъй като в случая забраната за достъп е наложена със същата заповед, с която е разпоредено и запечатването на обекта, следва да се приеме, че условията по чл. 187, ал. 1 ЗДДС са изпълнени, като забраната за достъп е наложена спрямо обекта, където е извършено нарушението. Следователно оспорената заповед е законосъобразна и в тази ѝ част.

На последно място, съдът намира и че оспорената заповед е издадена в съответствие с целта на закона. Видно от изложените в заповедта подробни мотиви, мярката цели да постигне промяна в начина на извършване дейността в конкретния търговски обект, като прекият резултат е правилно отчитане на дейността, а индиректният - недопускане вреда за фиска. В случая се касае за законоустановена цел, тъй като нормата на чл. 22 ЗАНН предвижда налагане на принудителни административни мерки за предотвратяването на административни нарушения. Изложените в заповедта мотиви са ясни и подробни, обосновават наложената ПАМ, като съдът намира изложените в тази връзка в жалбата оплаквания за напълно неоснователни.

Предвид изложените съображения, съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е законосъобразен, а жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена, като неоснователна.

Съдът намира, че на основание чл. 24 от Наредбата за правна помощ във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 78 ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 143 от АПК на ТД на НАП – С. се следва юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Воден от горното, Административен съд София-град, Трето отделение, 36 -ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Б. – И., с ЕГН: [ЕГН], срещу Заповед за налагане на ПАМ №ФК-С25-0346953/18.09.2019г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ на Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наложена принудителна административна мярка - запечатване на търговски обект - градински център, намиращ се в [населено място], [улица] и забрана за достъп до него за срок от 14 (четирнадесет) дни, на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „б“ от ЗДДС и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА А. А. Б. – И., с ЕГН: [ЕГН], да заплати на ТД на НАП С. сумата в размер на 100/сто/лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на

Република България в 14-дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: